

## I Z J A V A

Klih Josipa o ilegalnom radu u toku NOB u Banja Luci. Od 1941 godine poslije okupacije naše zemlje odmah sam se povezao sa Franjom Lomajcom, Peturević Idrizem zvani Englez, Pavom Rađenom i Šubićem. Moj rad sastojao se je u prikupljanju Crvene peneci koju sam predavao Petureviću kao i u prikupljanju hrane za zatvorenike i pomaganje porodica hapšenih drugova i onih koji su otišli u Partizane. Prikupljanje oružja i municije sa ovakvim radom bio sam povezan sve do septembra mjeseca 1942 godine, kada sam bio pozvan na sastanak u zgradu Srednjeg ureda za osiguranje radnika u Vrbas Aleji. Ovaj sastanak bio je sazvan na večer u osam sati a na kojem su bili drugovi Mandjuka Sulje, Lomajić Franjo, Čerinić Muhib, Džin Fahrudin, Kadić Munir, Serekin, Topić Mihael, Osmanović Husoja, neki stolar čija je crta bio na desnom obrazu poginuo u Partizanima kada i Kazan, a stajali su čuvala trojica drugova i to Ilija stolar, Ibrahim-kadić Ifet, nozom trećeg.

Sjedao se vrlo dobro da smo ovaj sastanak imali u vezi biranja Partijskog rukovodstva u Banja Luci na osnovu pisma drugu Osmanu Karabegevića u kojem traži da se formira novo Partijsko rukovodstvo jer je ranije bile razbijene. Tom prilikom izabrali smo Partijsko rukovodstvo za Banja Luku a u koje su ušli drugovi Mandjuka Sulje, Kadić Munir, Topić Mihael, Osmanović Husoja, Čerinić Muhib idrug. Na ovom sastanku dao mi je zadatak drug Čerinić da se oformi Partijska organizacija /Čelija/ za Bejida Han /Nova Varoš/ i Rudnik Lauš. Sjedio se dasmo ovaj sastanak napuštali u etapama i na dvije strane, jedni na sponedna vrata prema Berčevom igralištu, jer su u neposrednoj blizini bili nijemci u Vladičinaj kući i pred Muzičkom školom Vejaem, Jaska poslije ovog sastanka oformio Partijsku čeliju u koju su ušli Lomajić Franjo Martinović Antea zvani Džoni, Buzaljka Meho, Grbić Bronko avijetićar. Ovom čelijom rukovodio je Galić Matko i snama odšavao sastanke, stalno na raznim mjestima, tako u stolarskom Zavodu kod zene, Jefte rudara na Paprikevcu i tako dalje. Tada sam bio zadužen za brigu o Partizanskim porodicama, tascima, prikupljanju oružja, municije, sanitetskog materijala i ostalog svega šta je moglo koristiti NOV. Konkretno sam bio zadužen i brinuo se za izvršavanje porodica Filipović, Mandreović, Tokerić, kao i za prebacivanje ljudi za NOV proke

Branka avijatičara. Na Laušu sam inače krajem 1942 godine kao penagaće Buzaljku Mehuru, Kiveća Jesipa, Stovu Mihajljevića Šeširdžiju, Rožak Nikifer ubijen u Logoru Jasenovac, Crvenu peneć i te veće sume kao i u naturi davno mi je Ing. Vartan Asaturev koje sam predavao Peturević Idrizu a ovaj Čeriniću.

U ovoj Partijskoj Celiji ostao sam sve do oslobođenja.

Krajem 1942 godine povezao sam se sa Ivicom Makrom, Avgustom poker u lo pukevniji kao i sa Subašić Mehom obučaren i Nazimom Abdurahmanovićem. Početkom 1943 godine povezao me je Čerinić sa Slavicom Djurić sa kojom sam po potrebi saradjivao sve do njenog odlaska u NOV. Početkom 1943 godine povezao me je također Čerinić sa Isakom Maglajlićem kao i sa Zajinom Ibrahimbegovićem radi koordiniranja rada. Po zadatku Partije 1943 godine intervenisao sam kod ESD policije preko njemačkog kapotana Eriha Turnau koji je kod mene stanovao i te na preporuku Partijske organizacije da ga primim na stan radi bolje kamuflaže i da bi od njega mogao koristiti neke podatke. Tako sam ovog kapotana koristio za spasavanje Ing. Asatureva Vartana, Knapić Antona, Tatić Mileša partizanskog kurira koji je održavao vezu sa Partijskom organizacijom u Banja Luci a i meni dobro došao kod mog hapšenja 1944 godine.

Putem naših naših veza otpremio sam dosta ljudi preko Branka avijatičara u NOV kojih se ne sjećam ali se dobro sjećam da sam dobio sadetak da Mariju Sipku sestru Ranka Sipke prebacim na Oslobođenu teritoriju koju sam i prebacio preko Branka u NOV.

Ovo je bio u kratkim crtama epizodni rad moje Celije međa sam ispustio neke momente jer je to bilo davno a rad je bio vrlo obilatan i odgovoran.

Banja Luka 10-IV-1959

Izjavu dao:

/ Klich Josip /

Napomena: Prilikom održavanja sastanka 1942 godine pri formiranju Partijskog rukovodstva zaključeno je da u slučaju prevale svi radje izginemo nego živi da padnemo u ruke neprijatelja. Tom prilikom pripremili smo pištolje i metke za slučaj potrebe a naše straže bile su naoružane za slučaj potrebe.

Arhiv Bos. krajino B. Luka

ABK 209-MG-11/75